

Overweging bij Marcus 1: 29-39

7 februari 2021, vijfde zondag van epifanie

Ds. Dick Snijders

Hemel op aarde	Gemeente van Christus en ieder die uit belangstelling mee aanwezig is, we spreken over het evangelie van Jezus Christus, de Zoon van God. Dat is de zin waarmee de evangelist Marcus zijn boekje opent en mogelijk is hij bedoeld als titel. En al vertellend laat Marcus zien wat hij bedoelt met 'evangelie', met 'Christus' en met 'Zoon van God'. Al die termen krijgen hun betekenis door het leven van Jezus. Marcus is daar zo vol van dat hij eigenlijk alles tegelijk wil vertellen. Dat kan natuurlijk niet, maar stukje bij beetje wordt ons duidelijk hoe in Jezus de hemel de aarde aanraakt.
Verbinding	Vorige week lazen we over een mens met een onreine geest die aan Jezus vroeg wat we met Hem te maken hebben. Dat is precies de goede vraag. Waar raken hemel en aarde elkaar? Of wanneer raken hemel en aarde elkaar? Als de wereld bevrijd wordt van chaos en dood. Als angst verdwijnt.

	Als zieken genezen. Als mensen zich met elkaar verbinden. Het is bemoedigend als daarover gesproken wordt. Het kan overtuigend zijn en kracht geven.
Weer thuis	Maar hoe zit het dan als je thuiskomt uit de kerk? Kan je dat geloof of dat gevoel vasthouden/ Na de dienst in de synagoge, gaat Jezus met enkele leerlingen mee naar het huis van Simon. Dan komt het veel dichterbij. In ons eigen huis is niet iedereen er goed aan toe; de kwetsbaarheid van het bestaan laat zich voelen. Kunnen we ook thuis in ons dagelijkse leven volhouden dat de hemel de aarde raakt?
Schoonmoeder	In het huis van Simon ligt zijn schoonmoeder met koorts in bed. Van een abstract gebeuren, een anonieme buitenstaander, een of ander mens met een onreine geest, verandert de blikrichting naar iemand die je kent. Zou datgene wat buiten verteld is, ook binnen kunnen plaatsvinden, binnen in de kleine ruimte van mijn huis en binnen de nog kleinere ruimte van mijn eigen wezen? Wat gebeurt er als Jezus mij aanraakt? Jezus raakt de schoonmoeder van Simon aan. Haar koorts wijkt; de temperatuur daalt; niet langer oververhit komt ze tot zichzelf.

	Koortsachtig kunnen we ons druk maken om van alles en nog wat en komt er eigenlijk niets zinnigs uit onze handen. Juist het vele moeten kan ons leven verlammen. Een bekend gezegde is: niet het vele is goed, maar het goede is veel!
Opstanding	Jezus raakt de schoonmoeder van Simon aan. Hij pakt haar bij de hand; en laat haar opstaan. Hij laat haar delen in wat opstanding is. Vervolgens vindt zij de rust en de kracht om te dienen. Zij ziet wat goed is om te doen. Als Jezus de schoonmoeder van Simon aanraakt, raakt de hemel de aarde. Als Jezus mij aanraakt, raakt de hemel de aarde en vind ik rust en kracht om te dienen, ook wanneer ik voor moet gaan of leiding moet geven.
Dienen	De schoonmoeder van Simon dient de mannen - niet omdat zij vrouw is, maar omdat zij is opgestaan tot nieuw leven. Ze is ons tot voorbeeld. Het opgestane leven is een dienstbaar leven. Dienstbaar zoals Jezus zelf dienstbaar was. Dat is de kern van leerling van Jezus zijn. Hoe kan ik de ander overeind helpen, verder helpen, hoe kan ik iets doen waar de ander blij mee is, wat geeft de ander kracht?

	Dat is liefde. Liefde is niet het gevoel dat de ander bij me oproept, maar de intentie waarmee ik de ander benader.
Zon onder	Maar dan, zo zegt het verhaal, gaat de zon onder. We kennen de nachten zo goed, de duisternis, de pijn. Als de zon ondergaat, brengen de mensen alle zieken en bezetenen naar Jezus toe. Hij kan licht brengen in een duister bestaan. Ze zien er zelf geen gat meer in. Daarom verzamelen ze zich bij de deur. Zal er voor hen een deur geopend worden? Zal er voor hen toekomst zijn? Zullen zij worden binnengelaten en horen ze erbij? Jezus geneest vele zieken en drijft veel boze geesten uit, schrijft de evangelist. Jezus staat voor de kracht van God die ons bevrijdt van de machten die ons in de greep hebben; machten die ons belemmeren om vrij en verantwoordelijk te zijn voor de dingen die we doen.
Alleen	Dan gaat Jezus vroeg in de ochtend als het nog helemaal donker is, naar buiten. Simon en de anderen gaan hem zoeken. Simon en de anderen moeten ook naar buiten. Het is als het ware een klein paasverhaal. 'Hij die u zoekt, is hier niet.'

	Vanuit de nacht brengt Hij ons in de dag. Vanuit de dood in het leven. Vanuit een eenzame plaats temidden van velen om samen een plaats te zijn waar de hemel de aarde raakt.
Zoeken	‘Iedereen is naar U op zoek,’ zegt Simon. Nou Simon, iedereen? Wie is iedereen? Iedereen in huis? Iedereen in het dorp? De hele mensheid? Maar goed, iedereen. Iedereen zou hem moeten zoeken, omdat in Hem de kern van ons leven wordt getoond; omdat we door Jezus vertrouwen kunnen hebben in onze weg, in ons leven. Als we eenmaal aangeraakt zijn, zijn we blijvend zoekend goed op weg. Daarom zegt Jezus: ‘Laten we nu ergens anders heen gaan, Naar de dorpen in de omtrek, zodat ik ook daar kan verkondigen. Daarvoor ben ik immers naar buiten gegaan.’ Daarvoor is Hij mens geworden en opgestaan.
Overeind	Wat we gevonden hebben, kunnen we niet voor onzelf houden. We delen het met elkaar en met mensen die er nu niet bij zijn en die misschien niet weten wat voor schat ze vinden kunnen. Marcus vertelt ons wat ‘evangelie’ is, wat ‘Christus’

	is en 'Zoon van God' in een simpel zinnetje. Jezus ging naar haar toe, pakte haar hand vast en hielp haar overeind. - Amen.
--	--